

DE RIETSIGAAR

JEUGDHERINNERING UIT KOEDIJK

Ik woon in Groet, maar bij mijn dagelijkse wandeling met ons hondje loop ik niet altijd naar de duinen, het strand en de zee. Dit zou natuurlijk wel logisch zijn, want de duinen zijn een prachtig natuurgebied en strand en zee bieden elke dag opnieuw een fantastisch kijkspel. Het spel van eb en vloed, storm en wind, zon en regen, ze blijven een mens inspireren.

Maar toch ga ik met ons hondje ook regelmatig de andere kant op, naar de polder. De weilanden, de sloten en beekjes met de soms allermooiste bloemen, met paaiende karpers, kikkers en watervogels,

de typische begroeiing van de slootkanten en dan de hazen en de vele, vele vogels, het is er allemaal! Vroeger, in mijn jeugd, was een dergelijk landschap ook in Koedijk. Daar had ik al roeiend door de Wielsloot, de Nauertocht, het Dokterslaantje en de Achtersloot een vrijwel zelfde ervaring.

Gisteren zag ik tijdens mijn wandeling met ons hondje langs het water duikers of rietsigaren staan. Dit deed mij weer denken aan mijn jeugd in Koedijk en datzelfde rondje roeien. Deze rietsigaren plukte ik toen. Ik vond ze niet alleen mooi, maar ik kon ook mijn moeder blij maken met een bosje in een vaas. Maar het allerleukste was toch om ze enige tijd te drogen en dan aan te steken met een lucifer. Dan had je een “echte” sigaar, net als je vader en opa en dat “roken” was als kind ook wel heel stoer!

Ik heb een foto gemaakt van de rietsigaren en eens iets nagezocht over de duikers of rietsigaren. Het woord duiker, kom ik niet meer tegen. Misschien werd dat wel alleen plaatselijk gebruikt. Tegenwoordig zijn het rietsigaren of lisdodden en zijn er zelfs verschillende soorten van. Ze groeien nog steeds in de vrije natuur, maar worden ook gebruikt bij vijvers in parken of zelfs in kleine tuintjes midden in de stad.

Ons hondje trekt zich niets aan van mijn herinneringen.....zij loopt kwispelstaartend verder.

Cor Visser